

Försök till en
karaktäristik öfver
bondeståndets
ledamöter vid 1854 års
rik...

Sahlström, Per,

53 E a Br.

National Library
of Sweden

SAHLSTRÖM, PER & MENGEL, PAUL. F.

Sv. Savel.

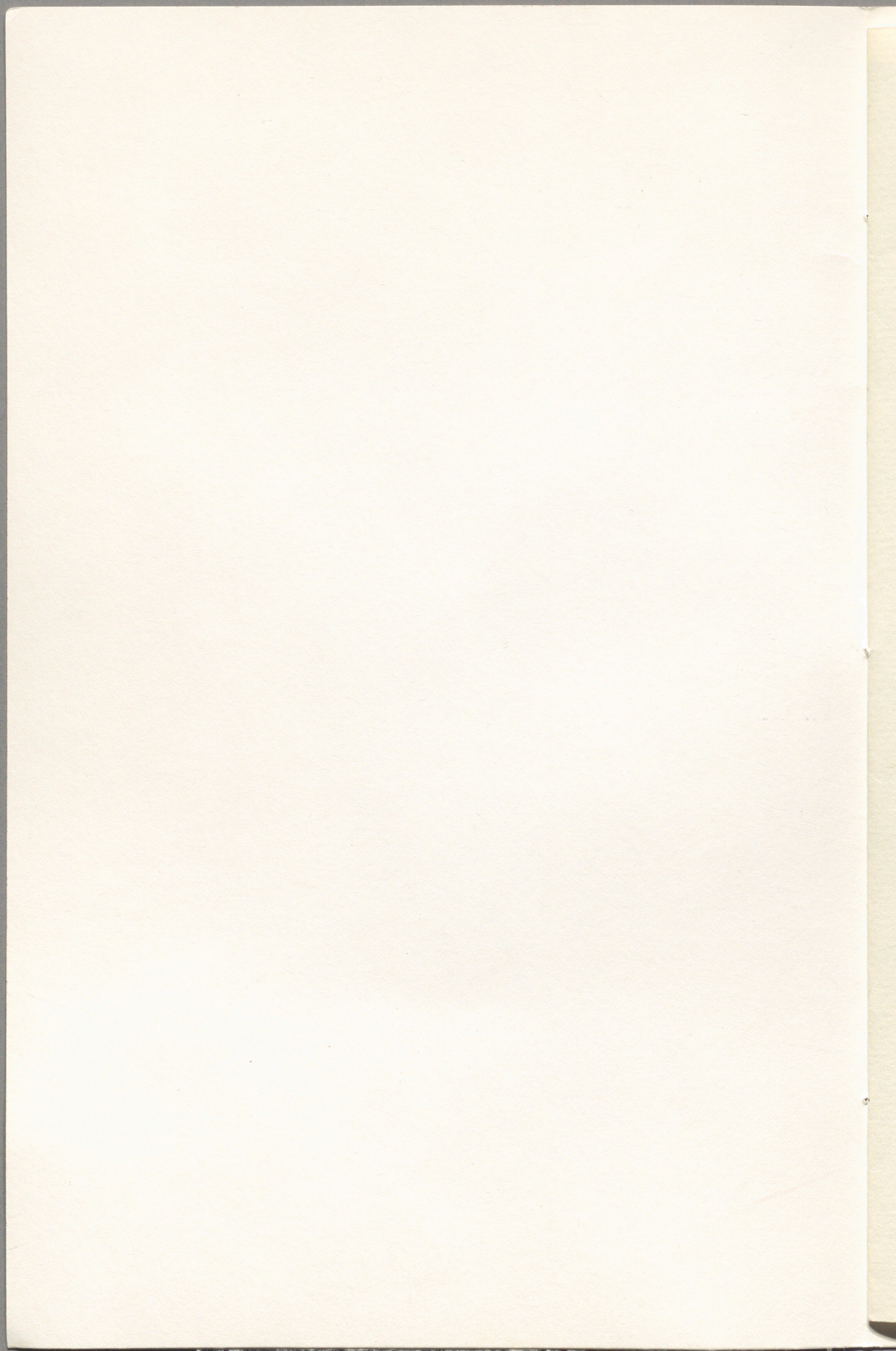
Polit.

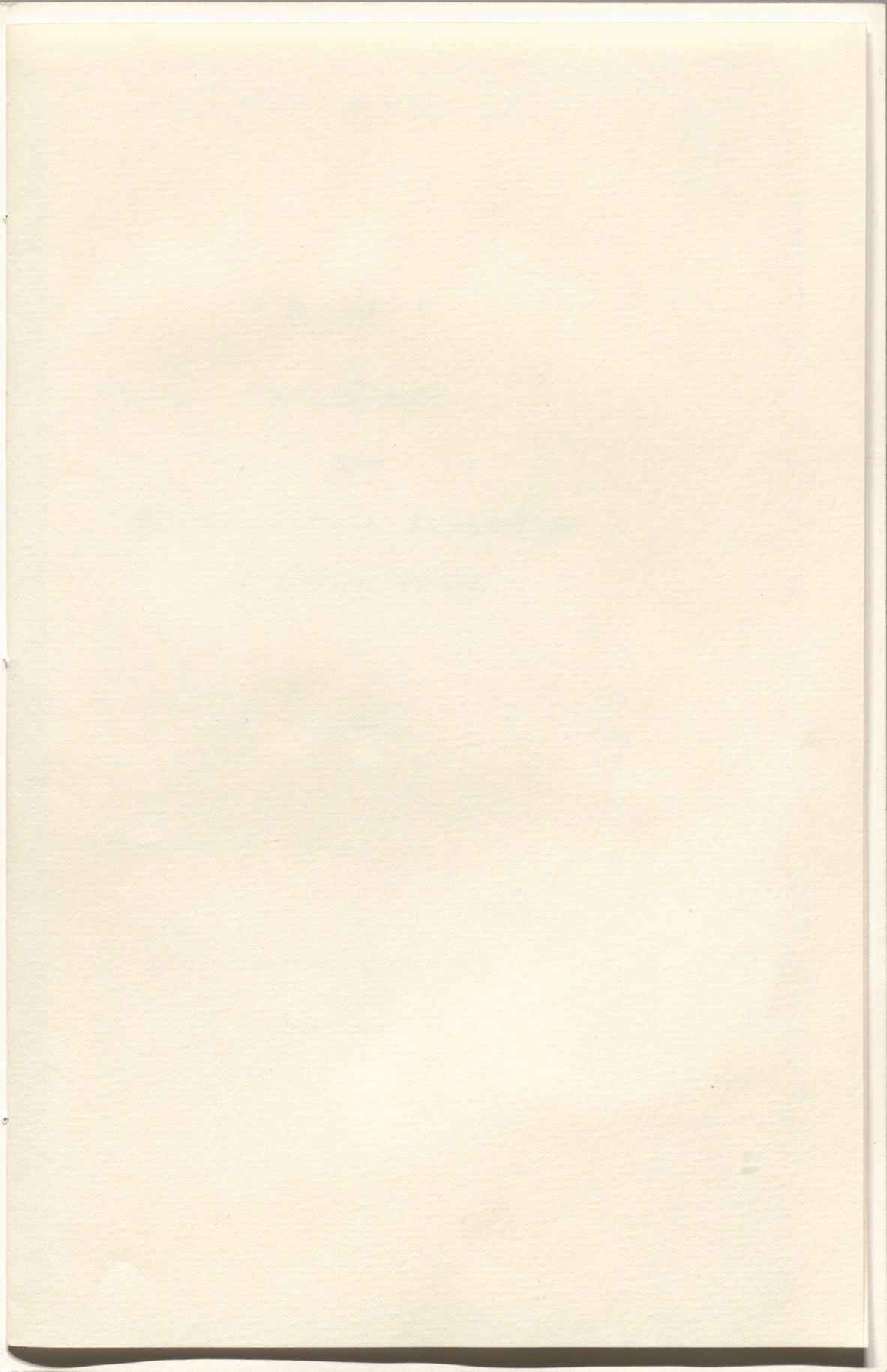
sv.

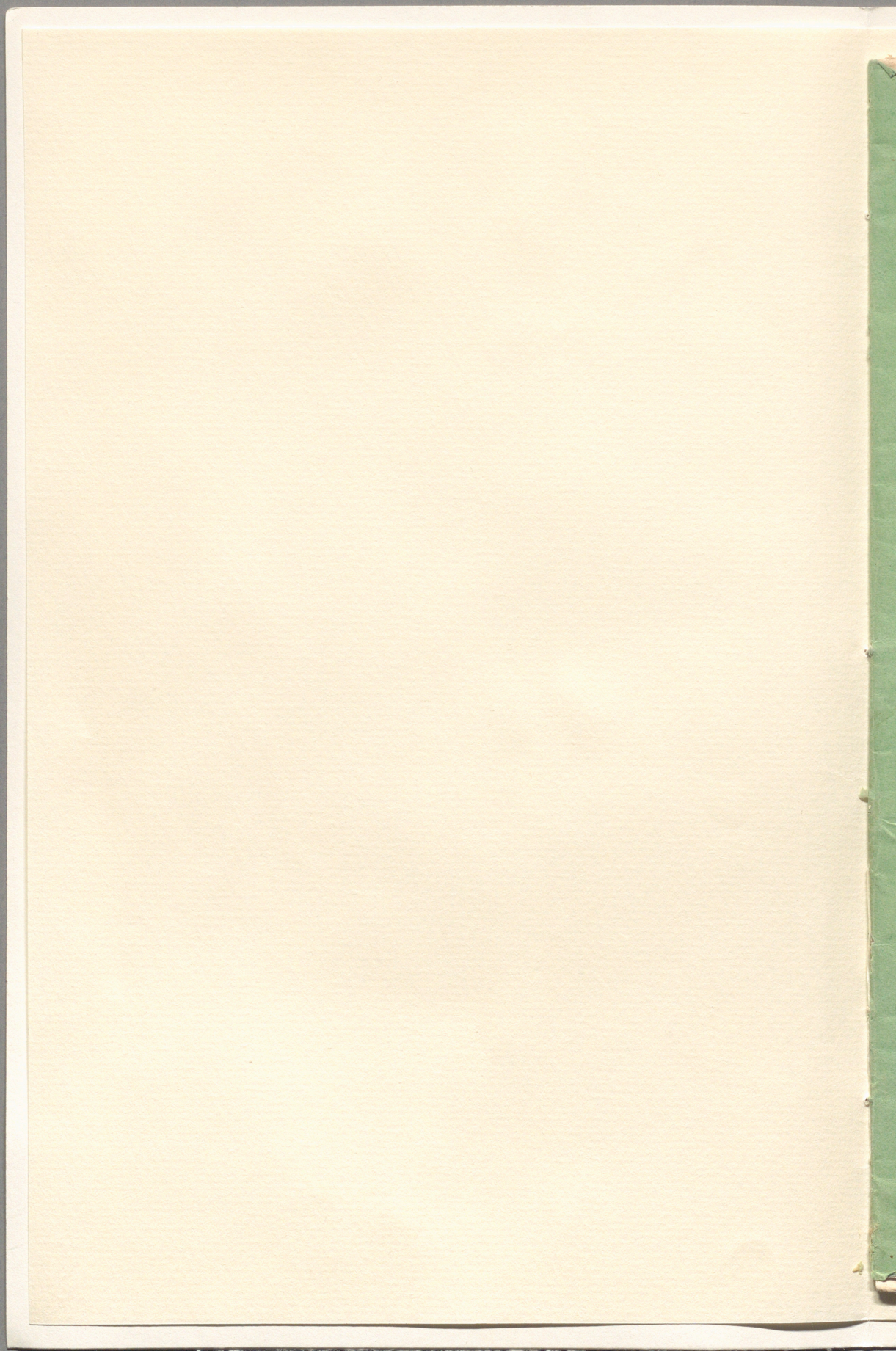
(Bf.)

1955

18

SAHLSTRÖM + MENGEN

26

Poir
57
1860

Försök

till en karakteristik

öfver

Hondeståndets Ledamöter

wid 1854 års Riksdag.

Upsala
Wahlström & C.
1858.

80109

III in Karchen

1802

Landesherrliche Kammer

mit 1000 des Silbers

1802
Kammer
K. K.

Talmannen.

Den stora riksdagsmannaaerfarenhet Strindlund eger har särdeles underlättat hans bemödanden att rätt fylla sin plats, deruti äfwen understödd af Secreterarens kunskaper och goda wilja, helst som Strindlund sjelf syntes hafwa lösgjort sig från flera af de partiästigter som förut bestämde majoritetens mening emot honom.

Ärendena ha således blifwit ledda med ett lugn och en hoffsamhet som många knappast wägade förwänta, under det Strindlunds naturligen goda lynne och wänskapliga beteende, äfwen mot sina förr ifrigaste motståndare, betagit dessa deras hufwudsakliga anledningar till oro och missbelåtenhet; hwadan sinnena lugnats och man fått anledning till den förmodan att Strindlunds egentliga systemål wore genom förflyttningen till talmansplatsen wunnet, samt att han numera både önskar och kan hwila trygg på sitt stora ekonomiska oberoende och redan förwärfwade lagrar.

Wice Talmannen.

War den 4:de i ordningen åt hwilken platsen, af tonen före utnämningen, blef erbjuden. Den syntes ha blifwit emottagen under redligare föresatser, än som sedermera wisade sig kunna eller wilja följas, samt utgör ett nytt bewis på nödwändigheten af en stälsatt karakter wid utöfningen af ett så maktpåliggande uppdrag, hwilket dock troddes wara åtföljdt af någon före-

spegling af materiella fördelar eller måhända rättare: utsigten till en ännu mer hedrande ställning för framtiden.

Upsala Län.

Johan Ersson.

Wid föregående riksdag temligen otillgänglig för de liberala idéerna, men nu sansad och uppfattande sin pligt från mera upplyst ståndpunkt, ehuru saknande förmåga att i diskussionen deltaga.

Johan Behrsson.

Frisinnad och redbar i hög grad, dock i behof af biträde wid framställandet af sina åsikter i de wigtigare frågorna. För öfrigt i åtnjutande af godt förtroende inom ståndet, både för erfarenhet, verksamhet och stadga i tänkesätt.

Pars Mattsson.

Dhjerslig, både i förmåga och handlingsfätt. Begreppet swagt och sjelfständigheten borta, der kroppen fätt så stor öfverwigt på själsförmögenheterne.

Stockholms Län.

Olof Johansson.

Inwald efter med döden afgångne Jan Andersson. Icke särdeles wäl utrustad med förståndsgäfwor, och ganska ofta afwikande från ståndets liberala majoritet. Mot slutet af riksdagen afsliden.

Matts Behrsson.

Fullt liberalt sinnad, dock i sjelfstillräcklig och öfverlägsen slytning. Trägen och syndig talare, nästan i alla ämnen. Nyttig ledamot i Statsutskottet, der hans swada ej sällan wäckt uppmärksamhet. Åtnjöt ej ringa förtroende inom ståndet, der flera hedersplatser och föllo honom till del. För öfrigt både nitist och verksam.

Sundholm.

Sjuklig och utan någon förmåga.

Wasmoth.

Hyser liberala begrepp och saknar ingalunda deremot svarande insigter, men röner swårighet att desamma uttrycka och i längden sutenera. Glest wäl anskrifwen.

Holm.

Synes ha föresatt sig att dölja sitt ljus under skeppan, ty ehuru af naturen utrustad med ganska goda förstånds-egenskaper, har han under loppet af 3:ne riksdagar knapast låtit undfalla sig något uttryck som icke varit för- anledt af en absolut nödwändighet. Till trots deraf känna hans kamrater ganska wäl, att han både tänker, handlar och röstar i fullkomligt liberal anda.

Sahlström.

Om man äfwen kunde antaga, att det om honom i brochuren "1854 års riksmöte" yttrade omdömet wore i någon mon rättwist, så kan dock fråga uppstå, om denne 70-åringss meriter bewisa något annat än en ännu qwarwarande värma i lynnet som gör att han icke sällan förlöper sig och derigenom lemnar rum för åtskilliga anmärkningar, t. ex. wid 1840—41 årens riksdag, då frågan om en af Bondeståndet nekad men sedermera fullgjord wotering i förstärkt Statsutskott wisade både förwåning och obehag; samt wid den sifförslutne, då han wågade begära ståndets medwertan för werkställigheten af ett af Konung och Ständer förut taget beslut, angående kronoräntornas lösande efter medelmarkegång, hwilken oförwägna anhållan följdes först af en Nådig Skrapa till ståndet, daterad Stockholms Slott d. 29 Dec. 1853, och derefter målets dragande inför Riksrätt;

äfwensom hans totalt misslyckade förslag att ställa den Allmänna Folkundervisningen under tillsyn af Skolin-
spectörer för att derigenom (efter hans mening) bi-
bringa densamma större stadga, mera enhet och sam-
manhang.

Skaraborgs Län.

Falk.

✓ Liberalt sinnad, med förwärfwad kännedom af uppdra-
gets rätta betydelse. Uttrycker sin mening på den mest
breda Westgötha-dialekt, men alltid fattligt och upplysande.

Anders Jönsson.

✓ Nykommen. Trogen anhängare af Petter Jönsson
i Träslända. Desutom trög och försumlig i åliggan-
den, fastän med större aflöning än de flesta ombuden.

Anders Andersson.

✓ En af ståndets äldste och dugligaste ledamöter, med
ganska frisinnade åsigter och stor erfarenhet. Eger be-
tydliga förtjenster, både om det allmänna och ståndet,
särdeles genom kraftiga bemödbanden för en verklig för-
bättring af representationsättet, för skatteförenkling och
jernvägars anläggande m. m. Uti nyssnämnde skrift är
han nog orättwißt förbisedd och förblandad med mindre
personligen utmärkta ledamöter. Ansågs hafwa undan-
bedt sig den erbjudna Vice Talmansplatsen.

Bjerkander.

✓ Nykommen. Upplyst och redbar man, med liberala
tänkesätt och tämligen god förmåga att desamma ut-
trycka.

Sven Andersson.

✓ Erfaren riksdagsman och liberal, men utan talare-
förmåga.

Kronobergs Län.

Peter Gabriëlsfon.

Frånträdde wid denna riksdag smålänningarnes wän-
ligen strängt prohibitiwa grundsatser. Talar sällan,
men ansågs rösta med ståndets liberala majoritet i de
flesta frågor.

Medin.

Har i 2dra nyplagan af ofwännämnda skrift er-
hållit betyg om hyssta förmedlande åsigter såsom ledamot
af Brännwinsutskottet, men af dylika i andra ämnen för-
märktes föga spår i ståndets Plena. Deremot war hans
anhängighet till Petter Jönsson ganska synbar, äfwen-
som hans käck motstånd i afseende på tullreformen och
decimalsystemet icke wisade någon eftergift för den all-
männare meningen, ehuru han derwid icke gick till den
ytterlighet som företrädaren, Swen Heurlin, hwilken
öppet sökte förswara påståendet: att decimalsystemets in-
förande i Frankrike war orsaken till Ludwig d. 16:des
affättning och wåldsamma död.

Nils Behrsson.

Denne i hög grad bildade och kunskapsrika man,
Smålänningarnes "allas ögon lita till dig", befann sig
wäl nu i en något generad ställning, men uppbar den
dock med en wärdighet, så mycket mera förtjenstfull som
både Talman och Secreterare hade tillfälle att sig till-
godgöra hans mångfaldiga erfarenhet i de kringigare
fallen af deras werksamhet. Med mindre beroende af
Regeringen eller undfallenhet för Des önsknigar skulle
Nils Behrsson ofelbart wara ett särdeles godt stöd för
det stånd, hwilket hitintills, nästan systematiskt uteslutet
från en medborglig uppfostrans wälgörande werknigar,

ofta måst vara i fara att wilseledas och nödgas anlita s. k. bitråden, hwilka ej sällan hwarken förstå eller wilja hwad sannt, nyttigt och rätt är.

Jönköpings Län.

Petter Jönsson.

Ett särdeles godt och uppfinningsrikt hufvud, med mycken fyndighet i wändningar och repliker. Något mindre slingeraktig och konstgjord än under föregående riksmöten, måste han nu inse att det icke alltid kan lyckas att derigenom winna framgång. Såsom tongifwande tolt för Styrelsens önsknigar, liksom för samtliga prohibitister, blef han, af alldeles särskilda och tillfälliga orsaker, winnande i det förra och totalt slagen ur brädet i det sednare afseendet. Skada att så mycken erfarenhet och slug beräkning, så ledig och god talgäfwä skall slöfas på försök och ändamål, så litet båtande för det allmänna wettet och rättskänslan.

Sandstedt.

Icke utan omdömes-förmåga, men för öfrigt hwarken mer eller mindre är en af prohibitismens ifrigaste förespråkare. Sages vara benådad med förtjenstmedaljen.

Anders Pettersson.

Ryhörjare. Obetydlig och föga obserwerad.

Dan. Danielsson.

Churu bland de yngre, dock icke oerfaren i riksdags särdeles Bancoärender. Saknar ej känsla för det allmännas behof eller böjelse att detsamma befrämja. Synes liberalt sinnad i de flesta frågor.

Peter Wärtensson.

Framstod denna gång såsom talare i hög stil, men

utan att göra synnerligt intryck. Eljest gynnare af förbud och höga tullsafser. Död mot slutet af riksdagen.

Westerås Län.

Mallmin.

Ansedd personlighet på majoritetens sida, med bildning och särdeles fasta grundsatser, men sällan synlig på diskussionens fält.

Anders Jansson.

Äldre riksdagsman, redbar och frisinnad, men ganska tyflåten.

Per Erik Andersson.

Liberal t sinnad, med särdeles godt omdöme och icke obetydlig ehuru föga öfwad talareförmåga.

Olof Olofsson.

Rykkommen, dock slutande sig till den liberala sidan.

Carl Ersson.

Werkfam ledamot, kunnig, erfaren och frisinnad, med lutning åt en öfwerlägsenhet som dock icke alltid funnits fullt konstaterad, minst hwad talareförmågan angår. Hans nit och bemödanden för framåtstridandets sak ha likwäl tillwunnit honom stort förtroende.

Östergötlands Län.

Carl Nilsson.

Redbar man med sundt omdöme i liberal riktning, men icke talare.

Anders Jansson.

Ryhörjare. Anses ha rätt uppfattat andan af sitt uppdrag, men icke inlåtit sig i muntlig diskussion.

E. Magn. Knutsson.

Erfaren riksdagsman å den liberala sidan. Ej utan

anspråk på ofelbarhet, men stundom strandande på denna klippfulla stråt.

Magnus Månsön.

Tillhör den fraction som förr styrdes af Strindlund & Ruthberg, och sannolikt ännu med förkärlet fästad derwid, ty till någon öppen förklaring af åsigterne har det ännu icke kommit.

Anders Behrson.

En man af förstånd och duglighet samt frisinnade tänkesätt, dock sällan yttrande sig.

Anders Andersson.

Fasthängande wid absurda idéer, utan insigter eller förmåga.

Johan Johansson.

Affecterar att synas särdeles förständig, men kan icke dölja hvarken sin instränkt sakkänedom eller en wif belåtenhet med det gamla och bestående i lagar och institutioner.

Södermanlands Län.

Mils Behrson.

Förlusten af denne årens man kan af bondeståndet ej nog beklagas, ty i honom förefanns mönstret för den redbarhet, den djupa känsla för fosterlandet, förenad med stor erfarenhet och förmåga, tillika med en rättskänsla som icke kunde rubbas eller wilseledas. Samtidigt verkande med de män som i förra tider utgjorde ståndets prydnad, Anders Danielsön, Mils Månsön och Hans Jansön, utgjorde han alltid den främsta försvararen af deras grundsatser, men wid en fortfarande swår kroppsträmpa, eggad genom den sednare döds-

nottsen, blef hans kraft slutligen bruten. Sannolikt skall, i renhet och ädel verksamhet, hans jemlike sent framstå.

Carl Olsson.

Wid föregående riksdag troligen insnärjd i ett nät af ränker, numera öfvergången till den meningsfraction som hyllar liberalismens sak.

Elfsborgs Län.

Lars Larsson.

En wäldig talare, hvars konklusioner ej alltid öfwerensstämma med premisserna, men som dock går sin bana fram, oförd af några betänkligheter. Djupt inwijd i mysterierne af koalitionen: Strindlund & Ruthberg, strider han efter yttersta förmåga för allena styrandet, ministrarnes oansvarighet, anslag och hög tull, samt går derwid någon gång längre än själsfränden Petter Jönsson, ehuru han söker dölja spelet genom hwarjehanda smågnabb, som icke ringa intresserar åhörarne. Nyttet har icke litet att berätta om bemödanden från de högwördiges sida för att leda walet till Lars Larssons fördel, helst han lärer wara en fullkommen bjesse i sin ort, såwäl i ledande politik som orthodoxi och andra nyttiga ting. Att han derigenom utträngt en i alla afseende kunnig och sjelfständig man, företrädaren Anders Ersson, lärer föga betyda hwarken för honom sjelf eller hans patroner, men för det allmänna rättsbegreppet, äfwen som för bondeståndet bör det ingalunda wara ligilligt.

Lars Gustaf Andersson.

Nybegynnare. Redigt tänkande och allwarlig, med bestämnda och frifinnade tänkesätt.

Anders Andersson.

Såsom nybörjare föga kunnig, dock strängt tillgifven de prohibitiva intressena.

Peter Claesson.

Hitintills prohibitismens förnämsta stöd och sakkörare i bondeståndet, med åtföljande meriter i ministeriel anda. Motiverne dertill mer och mer swagt och slutligen pro forma framställda, under det mannens förra betydenhet sjunkit till fullständig nullitet.

Gabriel Andersson.

I stället för den från riksdagen tillbakawisade Anders Andersson. Såsom förut bekant med riksdagsärenden kunde denne bättre uppfatta både sin pligt och sin ställning, samt någon gång lemna ett godt biträde åt den liberala sidan, dock under förbehåll att de 7 handlande Häreternas intressen icke förnärmades.

Johan Peter Andreasson.

Infränkta natursgäfwor och sträng prohibitism lemnade sällan tillfälle att framställa en förmodad bättre karakter.

Dahlgren.

Nybegynnare. Med både kunskaper, fasta föresatser och god wilja lyckades denne att förwärfwa förtroende och med heder fylla sin plats.

Salmar Lån.

Pehr Bengtsson.

Wid förra riksmöten lifsom twekande om den rätta vägen, men wid detta, genom erhållet förtroende till ledamot i ett af de förnämligare Utskotten, wunnen för mera liberala åsigter och sedermera icke skiljande sig från

desamma. Detta må anses som en lycka, ty med en den liberala sidan frångången eller osäker röst skulle Konstitutionsutskottet råkat i samma ställning som någon gång förut, då resultatet af dess arbeten varit föga tillfredsställande för Samhällets önskingar och dess rätt förstådda intressen.

Johan Peter Danielsson.

Med redig tanke- och talförmåga utrustad, har denne wisat prof på verklig duglighet, ehuru någon släng af gammal prohibitionsism ännu är synbar.

Måns Månsson.

Gammal erfaren ledamot i frisinnad och sträng ekonomisk riktning. Talar sällan, men då uttryckande sig i kärnspråk.

Gustaf Nilsson.

Nykommen. Föga talför med nära obekanta åsigtter.

Måns Pehrsson.

Åfwenledes. Saknar ej förmåga och synes äga en god fast ännu föga pröfwad wilja.

Rudberg.

Åfwen nybörjare. Förstånd och ledighet i uttryck synes röja en blifwande förstärkning åt ståndets frisinnade majoritet.

Kopparbergs Län.

Bergström.

För närwarande den främste bland Dalkarlarna i skicklighet och förmåga. Wisar särdeles redighet i tanke- och uttrycksfätt, men kan icke erkännas tillhöra den liberala sidan.

Behr Olsson.

Nykommen. Jemn och allwarlig, dock sannolikt med ännu icke fullt bestämda principer för sitt handlingsfätt.

Anders Ersson.

Anses af de liberala såsom pålitlig, men lät dock förleda sig att söka förswara det af Konstitutionsutskottet anmärkta förhållandet med sista utnämningen till Hedemora Pastorat.

Johan Andersson.

Föga framstående eller uppmärksammas. Nybegynnare.

Eric Jansson.

Nyborjare. Ghuru med ringa talsförmåga, synes dock förstånd och god wilja icke saknas.

Eric Ersson.

Afwen nykommen. Med redig tanke och omdömesförmåga utrustad, bör denne, efter wunnen större erfarenhet, blifwa en för ståndet ganska nyttig ledamot.

Örebro Län.

Johan Johansson.

En personlighet, hvars handlingsfätt det är kinkigt att rätt kunna bedömma. Icke saknande hwarken erfarenhet, kunskaper eller en wif pikant skicklighet, har han en längre tid burit horn i sidan till Regeringen för förment liden orättwisa, hwadan han ofta i skriftliga, särdeles häftiga diatriber häcklat densamma, under det man å andra sidan funnit honom djupt inwecklad uti intriger till befrämjande af Hennes önskningsar i anslagswäg. Så bestaffade och andra motsärdigheter ha gifwit anledning och styrka åt den förmodan att han ej fällan låtit leda sig af 2:ne "inbitna radikaler", hwaraf

den ena än lärer wara hans mentor; och som haft till följd, att förtroendet till mannens rättskaffenhet gått förloradt och att han nu war den enda äldre riksdagsman som saknade plats i Utskott.

Gultman.

Kärntarl, med redig tanke- och talförmåga. Ghuru nybörjare, utmärkte han sig wid flera tillfällen, särdeles wid behandlingen af Bränwins- och Tullfrågorna.

Henrik Andersson.

Afgjordt radikal, med högstämda anspråk på ofelbarhet. Ghest en af den liberala sidans arbetsammare ledamöter.

Daniel Danielsson.

Ministerielt sinnad, men utan all förmåga eller förtroende. Också syntes anspråken på det senare egentligen stödja sig på ledamotskapet i Örebro Låns Hypotheks-Förening, samt hans egen och söners eller mågars bränwinsfabriker, hwilka skrytsamt uppgåfwos årl. tillwerka 35 à 40,000 kannor hwardera.

Söns Eric Ericsson.

Redbar, duglig och frisinnad, med god tankeförmåga, men ej någon talare.

Anders Pehrsson.

En af riksdagens yppersta personligheter, både i Plena och Utskott. Hans erfarenhet och rediga tanke-kraft stöddes af ett lyckligt uttrycks- och bewisningsfätt, hwilket, städse rätt och med måtta begagnadt, förskaffat honom ett stort och wälförtjent förtroende.

Nils Nilsson.

Nybörjare, med temligen godt omdöme och lofwande anlag.

Leberg.

Gammaldags redlighet och god vilja äro här förenade med en icke ringa magt öfver ordet.

Wernlands Län.

Anders Andersson.

Tillhörande den liberala sidan, men i saknad af talgäfwa.

Nils Nilsson.

Numera konserwatist och ministeriellt sinnad, med lagom skicklighet att förswara satsar som deraf härledas.

Jonas Christoffersson.

Gyser liberala åsigter och är ej utan erfarenhet i allmänna wärf.

Nyqwist.

Rydbörjare. Utrustad med ett ej ringa mått af kunskaper och god uppfattningsförmåga, dem han ock sökt använda, men derwid ofta nog råkat i en långsam och tröttande widlyftighet, som, tillika med ett enwist förswar för småpannornas prioritet, minskat det förtroende som af den upplystare meningen eljest bort honom tillerkännas för det fosterländska nit som han i sitt öfriga förhållande ådagalagt.

Ryländer.

Af gammal liberal slägt och sinnelag, men sjuktlig och ofta frånwarande, samt under riksdagens lopp afliden.

Per Ericsson.

Sedan 1835 års riksdag i besittning af det förtroende, att han wid den nästföljande, då bondeståndet sjelft kunde bestämma walen till talman och dennes wicarie, till den senare befattningen utsågs. Besynnerligt nog har i senare tider uttrycksförmågan icke motsvarat

de förhoppningar som i början förde honom så långt fram i de liberala lederna. Riket är dock icke affwalnad.

Olof Andersson.

Beständ i åsikter och tillgöranden i liberal riktning, men oftast sjuklig och med ringa talförmåga.

Gesleborgs Län.

Hans Behrsson.

Okländerlig talare, men bekäjad med de Norrländska representanternas wanliga anhängighet till de Strindlund-Ruthbergiska idéerna, hvarigenom deras icke sällan bättre omdöme och fosterländska sträfvanen någon gång förwillas och komma på betydliga afvägar.

Pars Andersson.

Ryhörjare, men synbart bemödande sig att rätt uppfatta och utföra det honom anförtrodda värf.

Olof Behrsson.

Förr och äfwen nu nyttig ledamot af Lagutskottet, men i Plena mera återhållsam och tystlåten, dock sannolikt utan att ha frångått de liberala grundsatserne.

Eric Ersson.

Särdeles redig och god talare, med betydlig lagkunskap och ett sätt som utwisar ett godt användande af förlånade gåfvor.

Wester-Norrlands Län.

Behr Mattsson.

Ömsom wald, ömsom utesluten från Kommittenters förtroende, är hans ställning något generad och i wisfa fall swår att rätt bedömma. Ofta lutande åt de bättre åsikterne, är han dock afgjord prohibitist då fråga är

om de Norrländska hufvudnärningarne: Wäfnadsflöjden och Victualie-tillgången. Han går och galler för liberal, men visar föga intresse eller kraft wid handhavandet af nervus rerum, äfwensom wid bedömandet af de förtjenster konseljen inlagt under den senare tidsperioden. För hans inwäljande i Hemliga Utskottet synes det skäl ensamt varit gällande, att deri borde finnas en ledamot från hwardera af Rikets 3 hufvud-delar: Swealand, Göthaland och Norrland.

Jon Hansson.

Inwald efter Talmannen och ännu beroende af dennes åsigter i de allmänna frågorne. Eljest en man som röjer både duglighet och kraft när hans tid kommer.

M. Sahlén.

Äfwen här står oberoendet på swaga fötter. Talar ofta och gerna, dock med föga kraft eller sammanhang, särdeles i konklusionen. Säges wara benådad med förtjenstmedaljen.

Eric Larsson.

Nykommen och ännu utan någon bestämbar riktning.

Jemtlands Län.

Behr Bystrom.

Äfwen nybörjare och ännu i saknad af gifna principer.

Anders Olsson.

Äldre riksdagsman, utan någon utmärkelse.

Nils Larsson.

En med sällsynta kunskaper, nit och känsla för sitt fall, rikt begåfwad man, hwars sakkänedom, rediga tankeförmåga och kärnfulla föredrag tillwunnit honom allmänt bifall. Wäl bekant med förhållandet till Brödra-

Riket', har han särskildt och wida tydligare och bättre än någon inom ståndet före honom, angifwit de medel, hwarigenom den merkantila och politiska förbindelse, som de båda Staternas intressen owilkorligen påfallar, bäst kan upprätthållas, samt derigenom kraftigt sökt medverka för detta ändamåls winnande.

Westerbottens Län.

Olof Behrson.

Nybegynnare och med föga kända åsigter.

Olof Lindström.

Ett lifnande förhållande.

Sandberg.

Har i träwaruexportfaken samt några få andra frågor yttrat en och annan fördomsfri och sjelfständig mening, som berättigar till förmodan om en i framtiden större och allmännyttig verksamhet.

Norbottens Län.

Ruthberg.

Såsom snart efter riksdagens början med döden afgången, kan någon teckning af hans deltagande deri knappast ifrågakomma, endast det, att hans sista period war utmärkt af heta strider med olika tänkande.

Bäckström.

Nybegynnare. Neutral i brännwinsfrågan, och för öfrigt ej utan godt omdöme i de flesta ämnen.

Gottlands Län.

Lindby.

Sannolikt beroende af yttre inslytelser och utan någon utmärkelse.

Lagergren.

Ryhörjare. Bildad och sjelfständig, med tämligen god talgåfwa.

Malmöhus Län.

Behr Nilsson.

Rykommén. Af liberala åsigter och med särdeles god wilja att söka det rätta i hwarje fall. Med widgad erfarenhet bör han kunna ernå både framgång och utmärkelse.

Nils Persson.

Ryhörjare. Ännu icke utmärkt af stadga i principer, dock med uppmärksamhet följande ärendernas behandling.

Johannes Nilsson.

Den wid förra riksdagen märkbara radikalismen och skärpan i uttryck nu nedstämnda till mera liberalt sansade åsigter, men värman och nitet oförminskade, tills, mot slutet af riksdagen, döden satte en gräns derföre.

Jöns Andersson.

Rybegynnare, med föga utvecklade karaktärsbestämelse.

Ola Swensson.

Gyste särdeles förmedlande åsigter i brännvinsfrågan, deruti olit de flesta andra skänningar. Hans förståndsskärpa, frisinnade beteende samt lugna och redbara wäsende, förtjente och wunno äfwen allmänt erkännande. Egde stor redighet och styrka i sina extemporerade framställningar, samt war den 3:e i ordningen som undanbad sig den erbjudna Vice talmans platsen.

Christianstads Län.

Ola Månsson.

Swad ett godt naturanlag och lätt uppfattningsför-

måga, understödda af erfarenhet, skärpt eftertanka och ett lyckligt framställningsfätt, kan verka till bildande af ett folkombud, derpå är denne man ett talande exempel. Med icke ringa beläsenhet och sakkänedom för- enar han mycken fyndighet och ett ofusligt mod under de strider hwartill han ofta låter hänföra sig. Här skulle således föga brista i mälningen af en fulländad representant, om icke, måhända oförskyladt, en wis twe- tydighet wore fästad wid hans politiska beteende och nå- got fördunklade det kända förhållande, att han ofelbart war en af de mest kunniga och werksamma ledamöter som bondeståndet under nästledna riksdag hade att fram- ställa. Troddes äfwen hafwa undanbedt sig Vice Tal- mans befattningen.

Nils Andersson.

Sökte utmärka sig med skriftligt affattade framstäl- landen i åtskilliga ämnen, men prowinskamraterne wille icke erkänna dem vara utgångna från mannens egen fatatur, eller honom sjelf af betydighet eller inflytande, hwilket påstående ej heller syntes vara hwarken just såg wågådt eller orättwist.

Nils Swensson.

Äldre man, ehuru första gången riksdagsombud. Särdeles redig och god talare, som med urskillning och sakkänedom wet begagna sina fördelar och reda sig ur hwarje dilemma. De politiska åsigterne konserwatiwa. Stridde nog ifrigt för Göingeboernes intresen, för att odeladt kunna förwärfwa det förtroende som hans dug- lighet och jemna förhållande i öfrigt förtjente.

Johannes Bengtsson.

Rybegynnare. Hwarken obildad eller i saknad af

talgåfwa, men till ådagaläggande af stadgad princip i tänke och handlingsfätt lärer tiden ännu icke warit inne.

Blekinge Län.

Jöns Behrsson.

Nyborjare. Fanatiskt försvarare af småpanneprivilegiet, samt öfriga förhållandet i nära enlighet med denna grundåfigt.

Ola Behrsson.

Utan särdeles förmåga eller anseende, i följd af förra lefnadswanor. Med grundsatserne slätt bewändt.

Håkan Pettersson.

Ministerielt sinnad. Icke osticklig talare, dock med föga framgång eller utmärkelse. Emellertid läter den wisade goda wiljan blifwit belönad med förtjenstmedaljen.

Nils Swensson.

Ringa bemärkt, såsom ej på något sätt framstående. Deputom nyborjare.

Gallands Län.

David Andersson.

Duglighet och talareförmåga kunna ej fränkännas denne erfarne riksdagsman, det wore endast att önska det den senare alltid rätt begagnades. Men man kan swärligen undgå att sinna, hurusom bland åtskilligt godt och ändamålsenligt, mången fix idé insmyger sig och enwist widhålls, utan att framställda giltiga motstånd få något gälla. Emellertid bör det erkännas, att flit, omtanka och verksamhet utgöra verkliga förtjenster och att någon gång wilseförda begrepp icke böra förringa det på öfwertygelse grundade omdömet.

Bengt Gudmundsson.

Länge till kropps- och själskrafter mycket förswagad. Om denne mans ihärdiga bemödanden utgått från egna själsständiga åsigter, skulle desamma kunnat och bordt anses såsom i sin mon ganska aktningvärda; men man kan ej tillerkänna dem denna förtjenst, emedan de, åtminstone till större delen, varit föranledda af en "skrifkunnig wän" hvars demagogiskt republikanska idéer synas både olämpliga och oanvändbara hos oss för en ännu lång tid, och hwilka bemödanden, wida mer än man i allmänhet tror, wällat bondeståndets anhängighet till en såsom möjlig ansedd representations förändring, som likwäl wid närmare betänkande befanns wara af den art att knappast någon af bondeståndet wille eller kunde derå bygga någon förhoppning; men likwäl, då frågan war i des rätta stadium, (1848—50), uteslöt möjligheten af en anslutning till den reform som då war i fråga, hwilken, om den af bondeståndet blifwit understödd, sannolikt kunnat på den moraliska öfwerthgelsens wäg genomdrifwas och betydligt förändra sakernas nuwarande läge. För detta illusoriska ändamål har Gudmundsson hufwudsakligen sträfwat och kämpat, ofta med obestridlig skicklighet och mångens hyllning, tills återstoden af hans förmåga lika förgäfwes uppoffrades till småpannornas försvar. Nu asliden.

Anders Nilsson.

Obetydlig och utan bestämd politisk karakter.

Göteborgs Län.

Dlaus Ericsson.

Liberalt sinnad, af särdeles stilla och fridsam karakter. Uttrar sig mera sällan, ehuru förmåga just icke saknas.

Yars Rasmussen.

Verksam och driftig vän af tull- och andra reformer, samt vanligen motarbetande allt som länder liberalismen till förfång.

Johannes Nilsson.

Dyflåten, men icke utan insigter och god vilja.

Eric Christensson.

Eger ej talgåsfa, men fyller sin plats och är särdeles waksam på intrigörer och öfwerlöpare från det liberala lägret.

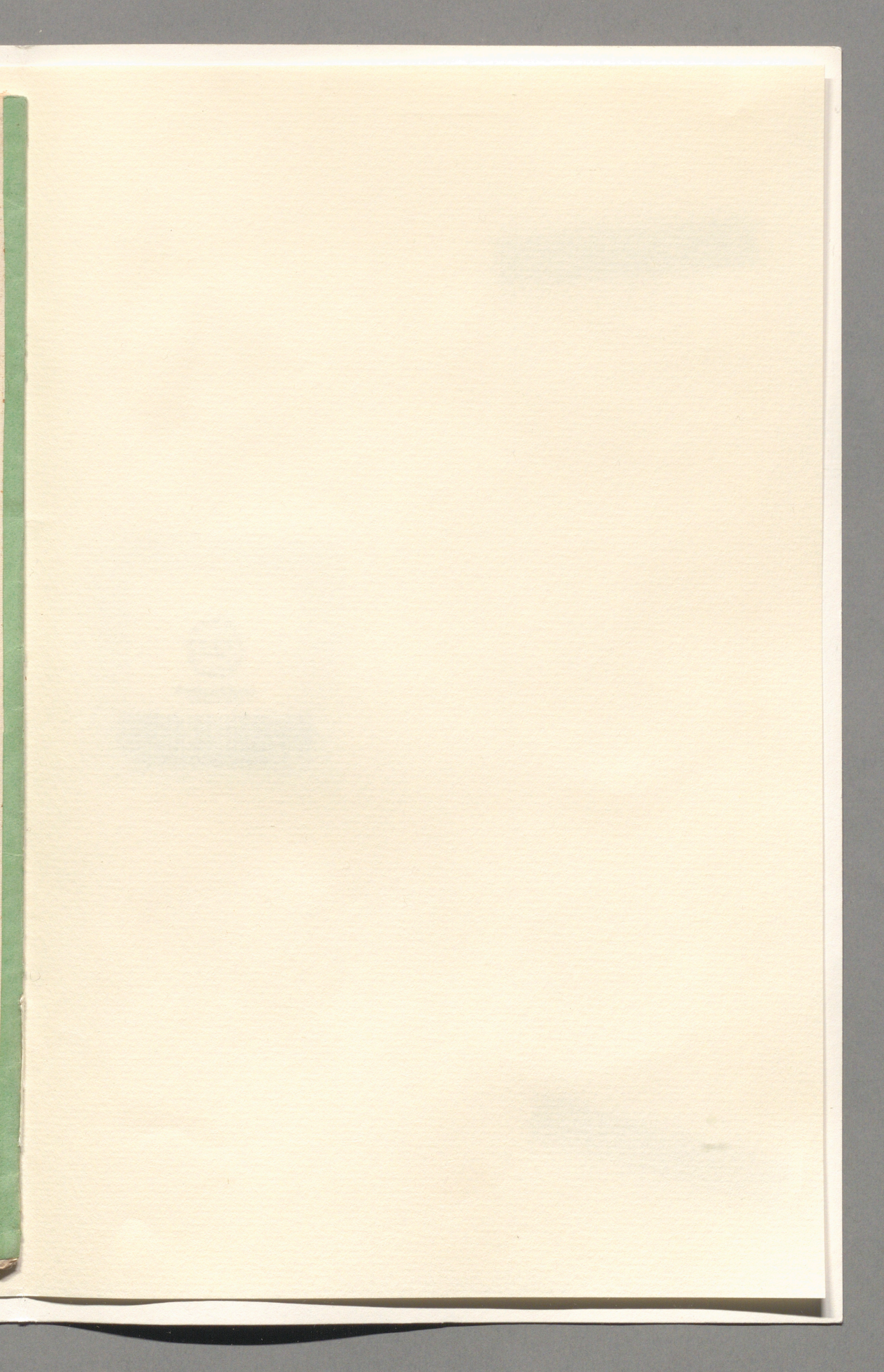
Tobias Lind.

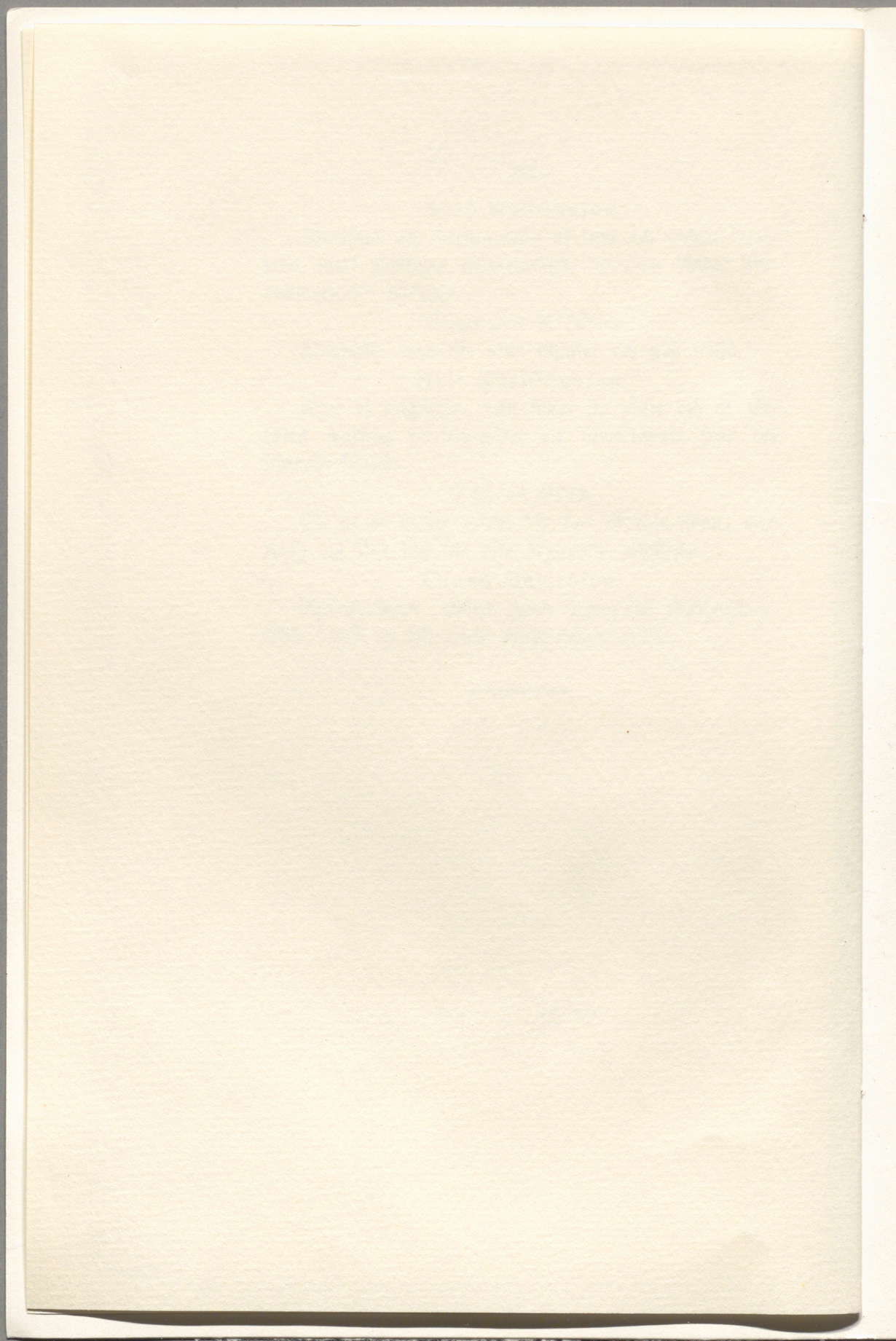
Ett af de bättre stöden för den liberala sidan, med redig och klar fast icke ofta begagnad talgåsfa.

Dlaus Börjesson.

Rybegynnare. Rörjer goda anlag och frisinnade åsigter, med en icke ringa magt öfwer spåket.

Pris 8 fl. b:to.

National Library
of Sweden

60001000048991

